

nišču. Glavica otročiča je bila razsekana na tri kose. Deklica je izpovedala pred komisijo, da je imela to dete s Krstičem, da jo je isti nagovarjal in nagovoril na umorstvo, da jej je celo ponudil nož in da sta potem skupaj izvršila grozni čin. Posledica je bila seveda ta, da so oba odvedli uklenjena na Volosko.

Nemški cesar si vedno več upa. Dne 5. t. mes. je pri nekem obedu v Marienburgu, kjer so bili tudi avstrijski in angleški gostje nemškega viteškega reda zraven, poklical vse navzoče, naj branijo vse, »kar je nemško tu in onkraj meje«. S tem je mislil na Avstrijo. Nemški cesar nima naših Nemcev nič vsodbujati k obrambi nemštva, te dolžnosti nima, še manj pa pravice. Kaj pa bi nemški cesar rekel, ako bi avstrijski cesar pozival Poljake, naj se branijo proti Nemcem tu in onkraj meje. To bi bilo krika in vika! V državnem zboru je že češki poslanec Klofač vprašal, kako se more opravičevati govor nemškega cesarja in kaj se misli v tem oziru storiti. Padale so v državnem zboru o nemškem cesarju jako hude besede!

Na Francoskem je odstopil minister-ski predsednik žid Valdek-Ruso z vsemi tovariši in novo ministerstvo je sestavil zdravnik Combes. On je prostozidar in edina njegova lastnost, ki je bila že dosedaj širjemu svetu znana, je veliko nasprotstvo proti katoliški veri in cerkvi. Na Francoskem so se duhovniki popolnoma odrekli vsakemu vmešavanju v politiko in zato se tam sedaj hudo in trdo ravna proti katoliški cerkvi.

Po vojni v Južni Afriki. Pred četrta leta je dovolila angleška zbornica novo vojno posojilo 176,369.000 funtov sterlingov, kateri znesek naj bi se porabil za Južno Afriko. Od tega se je v dveh mesecih porabilo 40 milijonov, a ostalih 163.3 milijonov se bode porabilo za vojaške nagrade, za pokritje prevoznih stroškov, vzdrževanje Burov in garnizije v Južni Afriki, katera pa po mnenju merodajnih krogov ne bode potrebna velika. — Vsi burski častniki so se te dni ob spremstvu angleških častnikov podali k svojim poveljnikom, da izroče orožje in streljivo. Za oddajo orožja so določena troja velika okrožja: vztočni Transvaal, zapadni Transvaal in Oranje, a vršilo se bode to dejanje pod angleškimi generali: Hamilton, Walter, Kitchener in Elliot. — Po neki vesti iz Pretorije so se dogajali v osrednjih zbirališčih Burov ginljivi prizori, ko se jim je naznanil sklep miru. Radost in veselje je bilo nepopisno. Za ženske in otroke, ki se povrnejo iz osrednjih taborišč, se bodo začasno zgradile lesene hiše, dokler se zopet ne sezidajo domovi in se ne dvignejo farne. Do tedaj dobé Buri vse potrebno, vendar provzročuje dobava blaga mnogo težav. Vendar Buri v Južni Afriki niso popolnoma zadovoljni z mirom. Poveljnik Pretorius pa jim je rekel v Bloemfonteinu, da morejo biti zadovoljni z pogoji, ki so bili sprejeti. V Bloemfonteinu je prišlo v klub do pobratimstva med Angleži in Nizozemci. Tudi razna druga poročila govore o dobrem prijateljstvu med Angleži in Buri. Poveljniki Botha, Dewet in Delarey se napotijo v London, da zaprosijo podpore v ojačenje Burov. — Iz Bruselja pa prihaja novica, da je Krüger nepremakljiv. Leži sicer bolan, a je odločno proti sklepu miru ob izgubi neodvisnosti. Nad njegovo vilo v «Oranjelust» še vedno veje transvaalska zastava. — Iz Amsterdama se poroča, da sta h Krügerju prišla iz Londona dva njegova znanca in prijatelja, lord Reay in sir Coningham Green, da mu v imenu angleške vlade ponudita svobodno vrnitev v Južno Afriko. «Reuter» pa oporeka tej vesti in pravi, da morajo Buri, ki se žele vrniti, prositi angleško vlado posebnega dovoljenja. Krüger da je izjavil, da se ne vrne, jednako tudi ne poslanik Leyds. — Lord Kitchener je imenovan zapovedujočim generalom in dobi 50.000 funtov sterl. nagrade. — K svečanosti kronanja pride 200 vojakov iz Južne Afrike.

Dopisi.

Dornova pri Ptuj. (Visenjako v zborovanje.) Nismo se mislili baviti z žalostnim Visenjakovim shodom, katerega je sklical Visenjak — večni kandidat — binkoštni ponedeljek v Dornovo. Da se zopet bavimo, je kriva ptujška »giftna krota«, katera si v svoji jezi in besnosti ne ve drugače pomagati kakor z lažmi in obrekovanjem; zaradi tega smo dolžni bralcem »Slov. Gosp.« povedati resnico.

Lažnjivi »Štajerc« poroča, da je našel med Dornovčani mnogo svojih pristašev; res je pa, da med velikim številom kmetov, fantov, žena in deklet, ki so se udeležili shoda, so se našli samo trije posestniki — kakor je že »Slov. Gosp.« poročal — ki so se pridružili Visenjakovim gardi. Vsi ostali posestniki so odločni, katoliško slovenski možje. Kaj takega ne diši »Štajercu«, zaradi tega mora prijeti za laž.

Dalje piše ta resnicoljubni (!) nepridiprav, da so imeli gospod kaplan zbrane samostanske strežaje, zaslepljene (?) fante in zaruja-vele (!) device, s katerih pomočjo so razgnali shod. Resnica je, da gospod kaplan niso govorili z nobenim Dornovčanom pred zborovanjem; tedaj tudi niso nikogar zbrali. Dornovčani smo sami toliko izobraženi, da smo iz lastnega prepričanja in nagiba pognali te nepovabljenе pridigarje odkoder so prišli. Pridite še enkrat in boste predobro spoznali naše prepričanje.

Nadalje ni res, da so bili zbrani samostanski strežaji; resnica je, da ima samostan samo enega strežaja Dornovčana, ki obiskuje svoje stariše ob vsakem cerkvenem shodu.

Ni res, ti ptujski kljukec, da smo Dornovski fanti zaslepljeni, nasprotno pa je res, da dobro vidimo. O tem se boš kmalu prepričal, ko bode zanaprej »Naš Dom« romal v vsako hišo, ti pa boš sfrčal na smetišče. Mi zaslepljeni (!) fanti bomo zanaprej dobro videli »Štajerčeve« prijatelje v Ptuj in se jih pridno izogibali.

Kaj praviš, »Štajerc«, Dornovčanke smo zaruja-vele klerikalne device? Res pa je, da smo bile gospodičine, dokler smo kupovale pri nemških kramarjih. Zdaj smo pa seveda zaruja-vele, ko imamo svoje trgovce.

»Štajerc« se tolaži z lažjo, da so njegovi pristaši s tem shodom dosegli kak uspeh; res pa je, da so ta uspeh že seboj prinesli v Dornovo. V majhni sobici so pridigali Visenjak, Zadravec itd. le tistim zavednim (?) kmetom in fantom, katere je Visenjak vlovil nekje daleč od Dornove in jih seboj pripeljal. Trije že prej omenjeni posestniki so se pridružili ob koncu zborovanja tem pridigarjem, in jih spremili nekaj časa proti domu. To je celi uspeh zborovanja. Ni škoda za čas — g. Zadravec in Kresnik?

Ptujski lažnjivec piše, da so g. P. Peter poslali dopis »Slov. Gospodarju«; res pa je, da Dobrovčani imamo sposobne može, ki pišejo v časnike. Seveda »Štajerčevi« pristaši si morajo najeti zaslepljenega, zaruja-velega pisarja. Sami ne znajo. Oh kako visoko izobraženi! Kaj ne, g. Visenjak?

Nadalje reglja giftna krota, da ima neka napredna gospodinja sina v latinskih šolah, kateri ne sme postati duhoven. Ta napredna gospodinja je Visenjakova boljša polovica, ki ima sina v latinskih šolah, o katerem še zdaj seveda ne more reči, bo li kedaj končal šole, ki so potrebne za duhovniški stan. Ta Visenjakova milostljiva pa je v resnici napredna. Udeležila se je sama zborovanja in seboj prinesla košaro mesa in pogač, katere je mislila deliti med tiste, ki bodo njenega poslali v državni zbor. Poslali smo ga, pa ne v državni zbor, ampak prek Pesnice.

Nadalje še moramo zavrniti laž, da bi gospod kaplan povzročili toliko nemira. Res je, da smo gospoda kaplana povabili gasilci. Nemir pa navadno povzročijo nepovabljeni gostje. Naše obnašanje je bilo tedaj primerno

tem nepovabljenim in nepotrebnim pridigarjem.

To je resnica! lažnjivi »Štajerc«!

To željo še imamo Dornovčani, da bi nas ne obiskali več. Visenjak nas je imenoval neizobražene; ti Visenjak, ako si tako izobražen, potem pa idi k Sv. Lovrencu in prosí za klobuk.

Visenjakov shod in »Štajerčev« poročilo sta nam odprla oči, da vidimo, kako »Štajerc« laže na vse pretege in obrekuje vse, kar se mu ne klanja.

Več poštenih Dornovčanov.

Od Sv. Bolfenka pri Središču. — (Društveno življenje.) Kakor se ti je že poročalo, dragi »Slovenski Gospodar«, smo se tudi mi Št. Bolfenčani iz narodnega spanja zdramili ter si v tekočem letu osnovali »Bralno društvo«.

Vsakemu se toraj ponuja prelepa prilika, da lahko za borno krono čita raznovrstne časnike in knjige.

Vzlic raznim stroškom pri ustanovitvi društva, katerih je bilo obilo, da se je prekrbelo vse potrebno, je odbor naročil lepo število knjig in časnikov. Tudi nekateri dobrotniki društva so društvu darovali knjige in tudi z denarno podporo priskočili društvu na pomoč, za kar se jim tem potom srčno zahvalimo. No, in hvala Vsemogočnemu, tudi udje pristopajo vedno in vedno k društvu. S ponosom povemo, da nas je že lepa armada skupaj, katera šteje 81 udov.

V tem številu pa gotovo ne smemo obtičati, ampak vsak ud društva naj si prizadeva pridobiti še novih udov, ker več nas bo, več časnikov in knjig si lahko naročimo. In če bodemo složni, kakor doslej, tudi zanaprej delovali, lahko gromovito zakličemo: Mi gremo naprej!

Končno se še obrnemo do vseh domačih in tujih dobrotnikov, naj se spomnijo našega mladega društva in ga blagovolijo bodisi s knjigami ali pa z denarno podporo blagohotno podpirati, katera darila naj pošiljajo pod naslovom: »Bralno društvo«. Darovateljem se bode društveno vodstvo v tem listu iskreno zahvalilo.

Ti pa mlado društvo pod svojim voditeljem krepko in pogumno deluj neustrašeno naprej in se drži svojega gesla: Vse za vero, dom, cesarja! Podbolfenski.

Razne stvari.

Iz domačih krajev.

Pri Sv. Marku niže Ptuj bosta dne 15. t. m. po večernicah v šoli govorila deželni poslanec g. dr. Fran Jurtela in deželni potovalni učitelj g. Martin Jelovšek.

Prestavljeni so računski asistent v Bruku gosp. Konrad Roschay v Maribor k finančni okrajni direkciji, davčni oficial gosp. Franc Stiplovšek iz Ptuj v Ljubno, davčni pristav g. Anton Krisper iz Rogatec v Slov. Gradec, g. Franc Presinger iz Slov. Gradca v Knittelfeld, davčni praktikant Edvard baron Grutschreiber iz Celja v Ljutomer, Gustav Schwarschnig iz Laškega v Celje, Janez Klaftegger iz Marenberga v Irđning, Franc Ozvatič iz Radgone v Gornjigrad.

Pred porotniki v Mariboru. Dne 9. ni bilo obravnave, ker se je urednik g. Šegula s tožitelji poravnal. Tožitelji so bili orehovski Bračko v družbi protestantov Hildebrand, dr. Ed. Glantschnigg in Leopold Kralik. Šlo se je za tiskovne prestopke. — Dne 10. je stal pred porotniki 15letni Ciril Očkerl iz Vukovega dola zaradi posilstva. Bil je oprošten. Zaradi istega čina je zatožen 33letni kočarski sin iz Poberža, Josip Hernetz. Posilstvo se je dogodilo na Spodnjem Bregu pri Ptuj. Obravnava se je odložila, ker še je treba preiskave.

Iz šole. Šola na Ščavnici pri Radgoni se razširi v trirazrednico. Učiteljica na dekliski šoli v Slov. Bistrici je postala gospica